

عنوان مقاله:

راهبردهای توسعه علوم و فناوری های حیاتی در کشور ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت راهبردی، دوره 12، شماره 46 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد مهدی ارشادی - دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی صنایع و مدیریت سیستم ها

حنیف کازرونی - پژوهشکده آماد، دانشگاه عالی دفاع ملی و تحقیقات راهبردی

حسین حسن پور - اندیشکده علوم و فناوری های شناختی، دانشگاه عالی دفاع ملی و تحقیقات راهبردی

خلاصه مقاله:

حوزه علوم حیاتی یکی از مهم ترین حوزه های مرتبط با مسائل و موضوعات اثرگذار و اثرپذیر بر زندگی از جمله داروسازی، حوزه های درمانی و تکنولوژی های مرتبطی است که باتوجه به ماهیتشان بر سلامت انسان تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم دارند. هدف این مقاله شناسایی راهبردهایی جهت توسعه علوم و فناوری های حیاتی در کشور ایران است. سوال اصلی این تحقیق بر شناسایی جایگاه کشور ایران در حوزه علوم حیاتی، تحلیل وضعیت کشور و تعیین راهبردهای موثر برای ارتقا وضعیت فعلی کشور متمرکز است. باتوجه به روش شناسی تحقیق می توان این تحقیق را از نظر پارادایم تفسیری، نوع هدف کاربردی، روش تحقیق توصیفی، رویکرد ترکیبی یا کمی-کیفی، گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و میدانی دسته بندی کرد. از آنجاکه سیاست گذاری و ارائه برنامه های راهبردی برای حوزه علوم حیاتی نیازمند درک وضعیت فعلی کشور و نیازمندی های آتی آن است؛ در نخستین بخش از این تحقیق به تعیین جایگاه علوم حیاتی در ایران، جامعه هدف موردبررسی و عوامل اثرگذار بر این علوم براساس مطالعات میدانی و نتایج پرسشنامه های تکمیل شده پرداخته می شود. سپس با بررسی نقاط ضعف و قوت در کنار تهدیدها و فرصت ها در تحلیل SWOT، راهبردهایی متناسب ارائه می شوند. در ادامه به تعیین نهاد های مسئول و نقش آن ها برای اجرایی ساختن این راهبردها براساس اصول نگاشت نهادی پرداخته می شود. همچنین برای تعیین اولویت هر راهبرد از نظر خبرگان و روش فرایند تحلیل شبکه استفاده می شود.

کلمات کلیدی:

علوم و فناوری های حیاتی، قوت-ضعف-فرصت-تهدید، نگاشت نهادی، فرایند تحلیل شبکه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1355375>

